

vellesmødet vil det Intet betyde, naar et Flertal er stemt for at vedtage Vedtægten, og hvorvidt Ministeriet vil tillægge et Mindretals Protest eller Udtalelse mod en saadan Foranstaltning nogen Vægt, kan man ikke vide, det kan idetmindste være tvivlsomt, jeg gaar ud fra, at i Reglen ere Overautoriteterne mest tilhielstige til at sanktionere Flertallets Beslutning. Jeg kan saaledes kun anbefale til Thinget at vedtage denne Andring, idet jeg holder mig overbevist om, at, naar der i en Kjøbstadkommune eller Handelsplads viser sig virkelig Trang tilstede for ikke blot at faae opført Slagtehus, men ogsaa Stemning for at faae Slagtevang indført, vil det utvivlsomt, i hvert Fald med tilnærmelsesvis Enstemmighed, blive vedtaget i Byraadet. Er der ikke en saadan Stemning tilstede i Kommunen, vilde jeg finde det ikke alene ubelig, men tilbørlig ogsaa beklageligt, om Byraadet, maaske foranlediget ved en mere piblikkelig Stemning, gik hen og traf en saa vigtig Beslutning og tillige paaførte Kommunen en saa betydelig Bekostning.

N. Rasmussen: Jeg skal begynde med Begyndelsen og min første Anke skal da gaa ud paa, at dette Forslag har til Overskrift: „Forslag til Lov om offentlige Slagtehus“; thi det forekommer mig, at efter dette Lovforslags Indhold bør denne Titel have den Tilføjning: „med meget mere“, og dette skulde være understreget med to tykke Streger, for at det kunde tilbrage sig Folks Opmærksomhed. Det vil nemlig ses, at dette Lovforslag har tre Hovedafdelinger: Anordning af Slagtehus, Indførelse af Slagtevang og Tilfyn med levende Kreaturer og Kjød af de slagtede Kreaturer. Det er tre Hovedafdelinger, som Ingen aner skulde staa i et Lovforslag, hvis Titel blot taler om Slagtehus. Jeg har ikke villet stille Forslag til Titlen, men har derimod stillet Forslag om at betage Lovforslaget noget af sit Indhold, hvorved tillige Titlen vilde blive mere svarende til Texten. Jeg vil da først sige, at det gjør mig meget ondt ligeoverfor den ærede Forslagsstiller, som tillige er Udvalgets Ordfører, at jeg maa opponere mod hans ideale Bestræbelser; thi det skal jeg indrømme saa villig som Noget, at den Begeistring, hvormed det ærede Medlem forfølger sine Ideer, maa paafjønnes i en overordentlig Grad, og Ingen skal paafjønne det mere end jeg. Det ærede Medlem lader ikke en eneste Leilighed gaa forbi, uden at han kommer ind paa sine Idealer og gjør dem gjældende i en Udstrækning, som man skulde forundres over. Vi huske jo fra forleden Dag, da vi behandlede Lovforslaget om Bestyrelse mod Ildbrande, at strax kom det ærede Medlem ind paa sin Yndlingside og fortalte os, at et ordentligt Svinehus kunde vi endda faae, men et ordentligt Hus eller Kammer til de Folk, som skulde passe Svinene, var det ikke muligt at

faae. Jeg tænker nu, at denne Bemærkning var nærmest henvendt til de større Eiendomsbesiddere, thi de smaa Eiendomsbesiddere bruge, som bekendt, Ingen til at passe deres Kreaturer, de gjøre det selv, hvormod de større Eiendomsbesiddere holde Folk til at passe dette Arbejde. Men for nu at komme tilbage til Sagen, vil jeg gaa over til at begrunde de Underændringsforslag, som jeg har stillet. Den Del af Forslaget, som jeg fremførte Alt maa modsætte mig, er det saakaldte Tilfyn med Slagtingen og Kjødkontrol i det Hele. Det kan til Nød siges, naar der indrettes et offentligt Slagtehus i en Kommune, at Indførelsen af Slagtevang i en vis Henseende er en Kommunefag, men det er den dog neppe; den er ikke saa lidet mere end en Kommunefag. Men saasnart vi gaa over til at anordne en Kontrol som den, der er tilfjgnet i Lovforslaget, med Slagting af Kreaturer og Salget af Kjød, gaar Sagen over til at blive en Samskudsag og er saa ikke en Kommunefag. Den vedkommer Samskudet som Samskud ligemeget, enten der er Slagtehus i den By, hvor Kjødet forhandles, eller der intet er. Det vedkommer den hele Befolkning, at der træffes Foranstaltninger til, at Afhændelsen af usunde Levnetsmidler bliver standset, og jeg kan ikke Andet end sige, at det forundrer mig lidt, at det hele Udvalg er blevet enig med den ærede Forslagsstiller i, at denne Del af Lovforslaget skulde indbefattes i denne Lov. Landsthinget har jo for ganske nylig vedtaget et Lovforslag, som for nærværende Tid ligger i det andet Thing og behandles der, nemlig Lovforslaget om Kontrol med Forskalfkning af Levnetsmidler. Det er et Lovforslag, som angaar det hele Samskud, og hvor en Kontrol nødvendigvis maa have hjemme og bør have hjemme, thi ikke alene vil der blive en Kontrol med, at Kjødet af usunde Dyr bliver anholdt, eller at de syge Dyr blive anholdte, men der maa nødvendigvis ogsaa være en Bestemmelse f. Ex. for, at en Mand, der møder paa Kjødtorvet, kan staffe sig Attest for, at hans Kjød er sundt, at han kan faae en Regres til Bestyrelse, for at reiserdiggjøre sig, hvis han skulde være uretfærdigt anholdt. En saadan Bestemmelse mangler; der er ikke Oran af Spor af en saadan i Lovforslaget. Den Slagtede, den Handelende har ikke fjerneste Bestyrelse, naar han bliver anholdt; der staar han uden Videre med sine Varer. Og hvad saa? Det er forbudt ham at forhandle sine Varer, saa faar han Straf eller Mulkt; der er ingen Steder anvist ham, hvor han skal søge hen, for muligvis at faae et sagtyndigt Skjøn over, om hans Dyr ere saa eller saa. Jeg kunde tænke mig, at den ærede Forslagsstiller og Ordfører kunde svare dertil, at der skal anordnes et sagtyndigt Skjøn, men dertil vil jeg svare, at Anstuelserne ere endnu saa spredte med Hensyn til, hvad der er et sagtyndigt Skjøn, og mindst af Alt vil jeg tro, at Noget vil paastaa, at en Dyrslæge kan afgive